

[Ole Vig Jensen]

Mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, og derfor skal jeg udtrykke, at det radikale venstre er tilfreds med de foreslåede ændringer, der særligt sigter imod at styrke forbrugers stilling ved køb af varige forbrugsgoder.

Det gælder forslag om en udvidet beskyttelse, hvor varen er leveret for sent eller er mangelfuld. I disse tilfælde vil særlige bestemmelser i standardkontrakter el. lign., der tilsidesætter forbrugers rettigheder, ikke være gyldige.

Vi finder det ligeledes rimeligt, i betragtning af den udvikling der er i den almindelige markedsføring, at køber får ret til over for sælger at påberåbe sig oplysninger, som er givet af tidligere salgsled, f. eks. i annoncer eller brochurer, ganske som det er nævnt i forslaget.

Det er ligeledes en god nydannelse, at forbrugeren får ret til at kræve mangler afhjulpet.

Ministeren er til gengæld meget tilbage fra at foreslå den absolutte reklamationsfrist forlænget. Ministeren anfører gode grunde til dette, først og fremmest at en forlængelse af reklamationsfristen også rejser problemer i handelskøb, og at disse problemer endnu ikke er afklaret. Vi vil gerne henstille til udvalget, at man nøje drøfter dette spørgsmål ud fra det synspunkt, at der er behov for en forlængelse af reklamationsfristen, hvad ministeren da i øvrigt også har sympati for.

Ministeren rejser i fremsættelsestalen spørgsmålet om en udvidet beskyttelse i visse former for handelskøb, hvor f. eks. en mindre erhvervsdrivende foretager indkøb til sin virksomhed. I det radikale venstre har vi den principielle opfattelse, at der i sådanne situationer kan være et lige så stort behov for købers beskyttelse som i mange forbrugerkøb. Det er et synspunkt, vi tidligere har fremført. Vi forstår de lovtekniske vanskeligheder, men vi henstiller alligevel til udvalget, at man endnu en gang forsøger at vurdere, om det er muligt at udstrække beskyttelsen til også at gælde i sådanne tilfælde. De reelle argumenter for beskyttelsen kan her være stærke.

Vi har som sagt sympati for lovforslaget, men ønsker at vurdere også de synspunkter, der under udvalgsbehandlingen fremkommer om yderligere forbedring.

Inge Krogh (KrF):

Det foreliggende lovforslag er i det væsentlige en beskyttelse af køberen og derfor særligt i forbrugers interesse. Vi ser med sympati på forslaget, men spørgsmålet er, om man måske har beskyttet forbrugeren for stærkt. I øvrigt er det også et spørgsmål, om man ikke burde tage de mindre erhvervsdrivende med som forbrugere.

I definitionen af »mangel« lægger man vægt på, at der er en mangel, hvis varen ikke er i overensstemmelse med reklamen, og det må synes særdeles rimeligt, da forbrugeren, sådan som forholdene har udviklet sig, bliver mere og mere afhængig af reklame ogannoncering.

Fristen for anmeldelse af mangel er sat til et år, og det har været diskuteret, om den skulle være længere. Den er vel nok rimelig på et år, men denne og andre ting må diskuteres i udvalget.

Alice Hedegaard (DR):

Dette lovforslag om ændring af købeloven udmærker sig specielt ved sine usædvanligt lange og besværlige bemærkninger. Man fristes til på baggrund af de relativt få ændringer i loven og den enorme ordudfoldelse at spørge, om det dog ikke kunne have været gjort mere overskueligt, selv om det da er prisværdigt, at man går i dybden for at forklare forslaget.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at vist er det forbedringer, man her kommer med, men – for igen at kritisere udformningen – der er to ord, der går igen: »rimelig« og »væsentlig«. »En rimelig tid«, »en rimelig frist«, »anses for rimelig«, »væsentlig ulempe«, »væsentligt ringere«, »væsentlig betydning« osv. Disse vage og tågede bestemmelser, der stort set kendetegner alle paragrafferne, giver en meget ringe sikkerhed for forbrugeren. Hvem skal afgøre, om f. eks. reklamationsfristen er rimelig, eller om en vare er i en væsentlig ringere stand? Alle disse uklare punkter, der som sagt går igen i de fleste paragraffer, giver loven et alt for intetsigende præg. Ønsker man at beholde denne formulering, bør der indføres en paragraf, der fastsætter, hvad »rimelig« og »væsentlig« skal dække. Ellers er loven uden effekt og giver ikke forbrugeren den sikkerhed, som loven giver udtryk for.